

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА
НА СВЕЧАНОЈ АКАДЕМИЈИ У ТАКОВУ

23. АПРИЛА 1994. ГОДИНЕ

Уважене званице, поштовани гости,
овенчани Таковци!

Драги Горњомилановчани!

Добродошли у Таково!

Дан подизања II српског устанка, Дан је општине Горњи Милановац, један од најважнијих датума за Србију. Утолико важнији уколико је Србији и Српском народу теже, а данас му, опет, није лако.

Зато нема приличнијег тренутка ни места за сећање, од ових благо заталасаних предела Шумадије у којима, рече писац, не беше никад ничег оштрог ни врлетног, осим што је у људима тако - оштро и врлетно.

Од свих великих речи изречених под Таковским небом, мудрије се не могу казати. Од јуначних дела наших прадедова, храбрија, даће бог, не морамо чинити. Ако нас усуд и мудрост предака уче - што оружјем не мора, нећемо га ни потезати. Али, какви смо кад **ТРЕБА** ~~мора~~, речито је показала наша прошлост, којој се данас клањамо као светињи, коју славимо као извор

ТРЕБА

надахнућа. Какви смо кад ~~мора~~ - говори и наша садашњост, још једна тешка борба наше браће преко Дрине.

Нама је, драги земљаци, запало ОВО време да учинимо колико можемо, да учинимо колико, можда, нисмо ни свесни да можемо. Наша је жеља да то буде сетвом и жетвом, науком и производњом, радосћу и напретком. Ако свету таква жеља смета, ако јој се још, као што га ђаво тера, и супротставља, онда са њим нешто дубоко није у реду, јер никако, ево већ вековима, да се дозове памети.

На жалост, такво његово кратко памћење нас је од увек много коштало. Зато би и њему и нама било много јефтиније да схвати значење ових споменика у срцу Шумадије.

То нису само споменици. То је крст архимандрита Мелентија, то је сабља кнеза Милоша, то је порука у камену под Храстом да "Србија вечито стајаће". То је од данас и Музеј II српског устанка, отворен свима који су одувек знали, а посебно онима који још нису научили.

Нека нам је са срећом, нек нам је у здрављу и бољитку овај велики празник, нека га у миру прославају наши потомци.

Са овим жељама поздрављам и наше уважене госте који се већ дуго и упорно труде да тако и буде.

Један међу њима је више домаћин него гост. Родио се на Суворборским падинама. Таково и Србија су му у сваком гену. Дајем реч начелнику Генералштаба Војске Југославије генерал-пуковнику МОМЧИЛУ ПЕРИШИЋУ.